



מרים טוענת שנחטפה באמצע

הרחוב בחיפה - איש מן

העוברים ושבים לא התערב

והיא הוכתה והובלה לדירה מיסתורית

שגם בו היה הוא גיבור הפרשה. אחרי שנעצר אטיאס עליידי המיטסרה ל-15 יום, להמשך החקירה נגדה, הופיעה לפתע מרים בפני החוקרים, בליוויית אחיו הצעיר של שמעון. הוא היה מצוייד בתצהיר חתום עליידיה, בו חזרה בה הצעירה מן הדברים שטענה בתלונתה. הפעם אמרה כי לא נאנסה, אלא נסעה עם החשוד אל הדירה מרצונה הטוב. תצהיר זה נעשה במשרדו של עורך-דין חיפאי.

י צאתי מהבית שלי, והלכתי ברחוב יפו. פתאום נעצרה עליידי מכונית, וממנה ירד שמעון אטיאס. הוא תפס אותי ומשך אותי לתוך הרכב. באותה שעה, 10 בבוקר, הרחוב היה מלא אנשים. שמעון הכריח אותי להיכנס לתוך המכונית, ושם היה עוד גבר אחד. אינני זוכרת את המקום שבו הוא הוריד אותי. הביאו אותי לדירה, ושם הוא נתן לי מכות. אחרי-כך הוא אנס אותי."

כך סיפרה השבוע מרים, החיפאית בת ה-21, שנפלה קורבן לחטיפה בצהריייום ולאנס אכזרי. את שיחתה עם כתב העולם הזה ניהלה מרים ברחוב, ליד ביתה, כשלידה ניצב אחד מאחיו של שמעון (המכונה ישראל, בפי חבריו), רוני הצעיר, שהלך אחריה כצל וניסה ללא-הרף לצנזר את דבריה.

מרים חטובת-הגוף, שהיתה לבושה ב"שעת השיחה במכנסייג'ינס הדוקים ובי חולצה צמודה היטב לגופה, נחטפה ביום השלישי שעבר, במרכזו של רחוב ראשי סואן בחיפה, בשעת בוקר הומה. אך איש

הכנופייה * איימה ברצח

ב עיקבות התצהיר מיהרה המשטרה לשחרר את אטיאס, הביאו אותו שוב בפני שופט בית-מישפט השלום בעיר, והחשוד-באונס הפך עתה לקורבן הפרשה. אנשי המיטסרה עמדו לסגור את התיק נגד אטיאס, למרות שרופאי בית-החולים שבדקו את מרים אחרי האונס, קבעו כי

אונס

בצהריי

היום?

הפרשה כולה אינה בבחינת אות-יכבוד למיטסרת מרחב חיפה. הסיבה לכך ברורה למדי. נערה צעירה נחטפת בצהריייום, ברחוב הומה במרכז העיר, לעיני עשרות עוברים-ושבים — אך שום שוטר אינו מדווח למוקד המיטסרה על האירוע.

איפה היו * השוטרים?

ראה שלא נמצאו שוטרים בקירבת מקום, אך גם איש מן האזרחים שהיו עדיי-ראייה למעשה, לא טרח או לא העז להזעיק את המיטסרה. אין ספק כי מיטסרת חיפה אינה גאה ביותר באזרחי עירה בימים אלה. אך את מרים זה אינו מרגיע. היא עדיין מוקפת באנשי כנופיותו האלימים של שמעון אטיאס, התוקף, ובכניי-מישפחתו, המאיימים עליה ללא-הרף ומתנכלים להרע לה אם תעיד נגדה.

בה נאנסה, ואשר היה שותף-לפשע, לטענת המיטסרה. בינתיים לא זוהה האיש, והחקירי רה נמשכת.

לשאלת הכתב אם אטיאס היה החבר שלה, השיבה מרים: "הוא רדף אחרי כל הזמן. הוא שכן שלי. איך אפשר היה שיהיה לי חבר, אם הוא לא נתן לי מנוחה? המיטסחה שלי לא רוצה אותה, בגלל שהוא טיפוס שלילי. הוא לא עובד, רק הולך לים כל יום. סיפרתי את זה וזאת כל האמת למיטסרה, כי קצין אחד אמר לי שאם אני אשקר, ישלחו אותי לשבת בבית-סוהר שנה שלמה."

אך לשכניה של מרים, המכירים את גיבורי הפרשה, היתה גירסה שונה לחלוטין. "הם זוג נאהבים", אמר שכן אחד, ואחרים אישרו את דבריו.

מיטסרת מרחב חיפה עדיין אינה יודעת כיצד להגיב, מבחינת זהותו של ה"חשוד-באונס. רב-ספק אברהם צמרת, הממונה על החקירה, מסרב לזהות את העצור.

היתה בתולה לפני שנאנסה, וכי נאנסה באכזריות.

כאשר הפך הנאשם לקורבן, הוכנסה מרים עצמה לבית-המעצר. סיפרה מרים לכתב העולם הזה:

"הכניסו אותי לכלא יחד עם זוגות. במשך יומיים שלמים אחרי שהגשתי תלונה במישר טרה נגד שמעון, או האח שלו, יוסי, עבד עלי שאחזור בי מהדברים שאמרתי. פחדתי, בסוף הסכמתי לתתם על תצהיר. מה יכולתי לעשות? פחדתי שהם יתרגו אותי."

דברים אלה סיפרה גם לחוקרי המיטסרה, כאשר אלה ניסו לברר מדוע שיקרה בתלוי-נתה ובעדותה הראשונה נגד אטיאס.

אך כאשר מצאה מרים את עצמה כלואה עם פרוצות ועם אנשי העולם-החתונ, התגברת על הפחד מפני האיומים, וחזרה בה מתצהירה.

החוקרים שבו ושיחררו את מרים, ועצרו שוב את החשוד-באונס, שמעון אטיאס. הם ניסו לאתר גם את הגבר השני שישב במכונית שהסיעה את החטופה אל הדירה

מן העוברים-והשבים לא ניסה להתערב, איש לא שעה לקריאות הבקשה-לעזרה שלה.

תלונה * במיטסרת חיפה

אחרי החטיפה והאונס העביר שמעון אטיאס את קורבנו במכוניתו, חזרה לרחוב יפו. הצעירה המבוהלת פחדה לחזור לביתה, וגם לאחר שהורה לשם, הלפו יומיים עד שהעזה לגשת למיטסרת חיפה, להגיש תלונה נגד אטיאס.

חוקרי-המיטסרה עצרו מייד את אטיאס, בן ה-24, שהוא פנים מוכרות להם, והמתר גורר בקירבת ביתה של הצעירה.

אטיאס הוא נכה מילחמת-ההתשה, בעל מכונית פרטית, הנתמך עליידי משרד-הביטחון.

לפני כשנתיים כבר נחקר שמעון-ישראל אטיאס במיטסרה, על מעשה-אונס אחר,

התיק נגד זעירא נסגר, מפני שנהג כמו כל חבריו — אבל הרמטכ"ל החליט לשר-נות את הנורמה המתוקנת.

האשמות * בלי מסקנות

ש עוד שאלה המתעוררת לגבי פרשה מסוג זה. אלי זעירא הוא אלוף בשרות פעיל ב-

מכל וכל, כגון העבודה ביום-החרי פורים, הסיפור על "שלושה-ארבעה נהגים וארבע פוניות".

פירסום זה של פרטי-האשמות יחד עם ההודעה על נזיפת הרמטכ"ל, יצר רושם מעוות לחלוטין. השומע שלא התעמק ב"ניסוח המדוייק של הדברים מוכרח היה לקבל את הרושם כאילו אושרו ההאשמות, וכי בגללן נגזר האלוף.

האמת היתה, כמובן, שונה די-חלוטין.

שידורי ישראל — ביטאון ממלכתי — פירסם קטעים ממיכתבו של יוסי שריד לראש-הממשלה, ובהם ההאשמות נגד זעירא. יחד עם הודעה תמציתית של הרמטכ"ל לגבי המסקנות.

מאחר שההודעה לא הכיזה ציי-טוטים מדוייק החקירה של טליק, או תגובות של האלוף זעירא עצמו על ההאשמות, נוצרה תמונה חד-צדדית לחלוטין: פורסמו דווקא הקטעים שהופרכו עליידי טליק

צה"ל, ויכולתו לפרסם הודעות או להגיב על פירסומים מוגבלת ביותר. לפי פקודות מטכ"ל, אין לו כלל רשות לדבר עם עיתורי-נאים.

כציני צה"ל חשופים, על כן, די-פירסומים, גם כאחד הנוגעים די-תנהגותם האישית ודחיי מישפחתי, הם מבלי שיוכלו להגיב כפי שי-יכול לעשות כל אזרח במדינה.

הפירסום הראשון של הפרשה בא ביום ג' השבוע בשעה שמונה בבוקר, כאשר